

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 10 czerwca 2021 r.

DIH-2.707.20.2021.PS

DECYZJA DIH-2 NR 65 /2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 25 marca 2021 r., złożonego przez Spółdzielnię Ogrodniczą „Ziemi Sądeckiej” (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona) od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 2 marca 2021 r. nr 27/2021 (sygnatura ZS.8361.256.2020) wymierzającej ww. Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla kamiennego orzech I, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych, tj. świadectwa jakości paliw stałych

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr ZS.8361.256.2020 z 7 grudnia 2020 r. przeprowadzili kontrolę (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b i 6c oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo oraz przestrzeganie zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów paliw stałych.

W toku kontroli przeprowadzonej 7 grudnia 2020 r. inspektorzy występujący w charakterze klienta dokonali zakupu kontrolnego. Z oferty handlowej wybrano węgiel kamienny orzech I workowany – zakupiono 4 worki. Obsługująca osoba pobrała należność w wysokości (...) zł wystawiając paragon fiskalny. Do zakupionego towaru nie wydano kupującym wymaganej kopii świadectwa jakości paliwa stałego potwierdzonej za zgodność z oryginałem. Po ujawnieniu charakteru służbowego zakupiony towar zwrócono, a należność wycofano z kasy. Strona nie przedłożyła oryginałów sporządzonych wcześniej świadectw jakości, co narusza art. 6c ust. 3 a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Na powyższą okoliczność pobrano stosowne wyjaśnienia. Przedsiębiorca oświadczył, że cyt.: „... podczas sprzedaży detalicznej węgla (...) klienci dokonujący zakupu otrzymywali do wglądu świadectwo jakości paliw stałych wystawione przez sprzedawcę opału. Od dnia kontroli przez PIH w ... wdrożono wystawianie świadectw jakości dla każdego klienta dokonującego zakupu.”

W związku z powyższym, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 5 stycznia 2021 r. (sygnatura ZS.8361.256.2020) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok 2020.

Strona w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego pismem z 8 stycznia 2021 r. podała wartość wprowadzanego do obrotu

paliwa stałego w roku 2020. Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że uchybienia i nieprawidłowości stwierdzone w trakcie kontroli zostały natychmiast wdrożone przy sprzedaży paliw stałych. Do każdej ilości paliw stałych dołączają już świadectwo jakości. Strona wystosowała prośbę o niewymierzanie kary finansowej ze względu na znikomą wartość sprzedaży węgla i braku wiedzy, co do dokumentacji obowiązującej. Strona wyraziła czynny żal.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej postanowieniem z 3 lutego 2021 r. wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 5 marca 2021 r. ze względu na brak informacji o wielkości obrotu paliwami w roku 2019. Jednocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie tych informacji. Strona pismem z 15 lutego 2021 r. przekazała informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 2 marca 2021 r. wydał decyzję nr 27/2021 (nr akt kontroli PU.8361.554.2020) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną za brak wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych tj. świadectwa jakości paliw stałych. Strona ww. decyzję odebrała 15 marca 2021 r.

Pismem z 25 marca 2021 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji (data stempla 6 kwietnia 2021 r.). Odwołanie wniesiono w terminie. Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Ponadto Strona wniosła o uchylenie decyzji oraz odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu. Zarzuciła decyzji, naruszenie:

- art. 189 f § pkt 1 Kpa poprzez przyjęcie, że waga naruszenia dokonanego nie była znikoma i nie uwzględniono, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, co przemawia za odstąpieniem od wymierzenia kary administracyjnej i poprzestaniu na pouczeniu;
- art. 7 Kpa w zw. z art. 189f § pkt 1 Kpa poprzez nieuwzględnienie z urzędu wszelkich okoliczności sprawy, w szczególności stanu epidemicznego COVID-19, co przemawia za łagodnym potraktowaniem strony, z uwagi na szczególną sytuację w kraju.

Strona wskazała, że nie zgadza się z surowością orzeczonej kary pieniężnej. Zaznacza, że kara pieniężna kilkakrotnie przekracza wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego. Zdaniem Strony organ nie uwzględnił z urzędu wszelkich okoliczności sprawy, w szczególności stanu epidemicznego COVID-19, co przemawia za łagodnym potraktowaniem strony, z uwagi na szczególną sytuację w kraju.

Przy piśmie z 6 kwietnia 2021 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr akt kontroli ZS.8361.256.2020.

Pismem z 19 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 11 maja 2021 r. przedłużył postępowanie administracyjne w celu umożliwienia Stronie wypowiedzenia się w sprawie. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Protokół kontroli nr ZS.8361.256.2020 z 8 grudnia 2020 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona została pouczona o uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesieniu uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Informacja o tej treści znajdowała się w protokole kontroli. Strona podpisał protokół bez uwag i nie skorzystał z prawa do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w wymaganym terminie.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe w czasie zakupu kontrolnego nie wystawiała dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Ponadto Strona w oświadczeniu z 7 grudnia 2020 r. wskazała, że klienci otrzymywali tylko do wglądu świadectwo jakości.

Stwierdzona nieprawidłowość stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości. Art. 6d ww. ustawy dotyczący świadectwa jakości wymienia jakie informacje powinno ono zawierać, jest to:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;

- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 25 marca 2021 r. i zawartych w nim argumentów organ stwierdził, że są one bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 7 w związku z art. 189f § pkt 1 Kpa poprzez zaniechanie wszechstronnego wyjaśnienia sprawy oraz poprzez nieuwzględnienie z urzędu wszelkich okoliczności sprawy, w szczególności stanu epidemicznego COVID-19, należy stwierdzić co następuje. W myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać, ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (wskazać należy na zakup kontrolny, w ramach którego Strona wraz z wprowadzaniem do obrotu paliwem stałym

nie przekazała inspektorom kopii świadectwa jakości, oświadczenie Strony oraz brak oryginałów świadectw jakości wystawianych do wcześniejszych sprzedaży paliw stałych). Podczas zakupu kontrolnego po dokonaniu płatności za paliwo stałe inspektorzy nie otrzymali wymaganej kopii świadectwa jakości, również nie okazano im świadectwa jakości dostawcy do wglądu – choć według oświadczenia Strony stanowi to praktykę przy sprzedaży paliwa stałego. Ponadto Strona nie posiadała żadnych oryginałów świadectw jakości z wcześniejszych sprzedaży, co również stanowi naruszenie prawa. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie jednoznacznie wynika, że Strona wprowadzała do obrotu paliwa stałe, oraz że w momencie wprowadzania tych paliw do obrotu nie wystawiała świadectw jakości. Powyższe ustalenia nie były kwestionowane, co więcej Strona przyznaje to w swoim oświadczeniu. Nie ulega wątpliwości również fakt, iż Strona jest przedsiębiorcą. W związku z powyższym należy stwierdzić, że w rozpatrywanej sprawie zaistniały przesłanki do nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a ust. 9 lit a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Nie budzi wątpliwości, że wysokość nałożonej kary pieniężnej mieści się w granicach przewidzianych w art. 35c ust. 5 pkt 1, a zatem jest zgodna z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Obowiązek wystawienia świadectwa jakości paliw stałych ustawodawca powiązał z momentem wprowadzenia paliwa stałego do obrotu. W związku z powyższym należy stwierdzić, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy.

Organ odwoławczy dodatkowo wskazuje, że ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również rozporządzenie Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie 4 listopada 2018 r. Należy zauważyć, że kontrola została przeprowadzona 7 grudnia 2020 r., a więc 2 lata po wejściu w życie przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Przedsiębiorca jako profesjonalista powinien na bieżąco monitorować zmiany w obowiązujących przepisach dotyczących zakresu prowadzonej działalności gospodarczej. Należy wskazać, że sytuacja epidemiczna nie jest ustawową przesłanką wymierzenia kary pieniężnej, a placówka w której przeprowadzono kontrolę nie jest sklepem, w którym wskutek obostrzeń ograniczono lub zakazano działalności. Ponadto jak wykazano powyżej obowiązek wydawania świadectw

jakości przy każdej sprzedaży paliwa stałego obowiązuje od ponad 2 lat, a więc jeszcze przed stanem epidemicznym i w tym okresie czasu Strona również nie wywiązywała się z nałożonych na nią obowiązków w zakresie obrotu paliwami stałymi.

Odnosząc się do zarzutu, iż kara pieniężna kilkakrotnie przekracza wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego należy wskazać Wyrok NSA z 3 grudnia 2020 sygn. II GSK 724/20 – w którym Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że *„nie wartość wprowadzonego do obrotu paliwa ma miarodajne znaczenie dla oceny wagi naruszenia prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., lecz chronione prawem wartości i dobra, w odniesieniu do których rozważana jest skala ich naruszenia”*.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie rozważył również, czy nastąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 pkt 1 wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi przez tak długi okres, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

W związku z powyższym naruszenie nastąpiło i nie może ono zostać uznane za znikome. Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona oświadczyła, że od dnia kontroli podjęła działania w celu usunięcia podniesionych przez organ zastrzeżeń, mianowicie wystawia świadectwa jakości przy sprzedaży paliw stałych. Organ odwoławczy nie kwestionuje faktu, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, jednakże nastąpiło to w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Zważywszy, że przepis art. 6c ust. 1 stanowi, że wystawienie świadectwa jakości powinno nastąpić w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego,

organ odwoławczy stwierdza, że nie jest możliwe następcze wykonanie ww. obowiązku.

Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa). Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony. Prezes UOKiK stwierdził też, że nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000,00 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000,00 zł. wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000,00 zł oraz nie większa niż 25 000,00 zł.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 25 marca 2021 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 2 marca 2021 r. nr 27/2021 r. (sygnatura ZS.8361.256.2020), nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł - z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości

paliw, przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla kamiennego orzech I, nie wystawił świadectwa jakości

W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Ocena Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/